

der skal gælde for Tidsrummet indtil 1. April 1921.

Derimod er Udvalget enigt om at foreslaa, at Lovens Varighed begrænses til 1 Aar, saaledes at Regering og Rigsdag kan faa Lejlighed til i næste Rigsdagssamling at skænke Sagen fornyet Overvejelse. Og dette vil neppe være overflødig. De foran fremhævede Vanskeligheder, der nu er til Stede, og som mulig i den kommende Tid vil blive endnu større, indeholder efter Udvalgets Formening en stærk Opfordring dertil. Landbokommissionens Udtalelse om, „at der indenfor Kommissionen er Enighed om, at den bestaaende Husmandslovgivning væsentlig bør ændres“ indeholder en lignende Opfordring, og Oplysningerne fra Finansministeriet om Statens Rente- og Kurstab ved de stedfundne Udlaan til Oprettelse af Husmandsbrug, der nu foreligger, og som viser, at det samlede Tab beløber sig til ca. 8 Mill. Kr. (jfr. Bilag 2, Underbilaget), fortjener sikkert ogsaa nogen Opmærksomhed. I hvert Fald gaar det efter Udvalgets Opfattelse ikke an ved Lovgivning paa dette Omraade at lade, som om der ingenting er i Vejen. — Der er nemlig saa meget i Vejen, at der bør tages Hensyn dertil for ikke at bidrage til at skuffe og vildlede den Del af Befolkningen, som særlig er interesseret i dette vigtige Spørgsmaal.

Fra „Dansk Kvindesamfund“ har Udvalget modtaget et Andragende om, at gifte Kvinder ogsaa maa faa Adgang til at komme i Betragtning ved Ydelsen af Statslaan til Oprettelse af Husmandsbrug, og der har i Udvalget været ikke ringe Stemning for at imødekomme dette Ønske. — Da Spørgsmaalet imidlertid neppe for Tiden har større praktisk Betydning og tilmed vil kunne medføre adskillige Vanskeligheder, hvor der bestaar Formuefællesskab imellem Ægtefæller, har Udvalget anset det for rigtigst at indskrænke sig til at henlede Landbrugsministerens Opmærksomhed paa nævnte Andragende.

Angaaende de stillede Ændringsforslag bemærkes:

Ved Lovforslagets Fremsættelse foreslog Regeringen at bevare den i den nu-gældende Lov fastsatte Bestemmelse om, at en Laansøger for at komme i Betragtning skal have ernæret sig ved Landbrugsarbejde mindst 4 Aar efter sit 18de Aar. I Folketinget er denne Bestemmelse ændret til 2 Aar. *Udvalgets Flertal* (Udvalget med Undtagelse af Jeppesen og Lewinsky) finder ikke, at denne Forandring er heldig, og foreslaar derfor at bibeholde Regeringens oprindelige Forslag (Ændringsforslaget under Nr. 1).

I Lovforslagets § 6, 2det Stykke, har Folketinget indsat en Bestemmelse om, at „naar Jord, der hører til Embeder eller Bestillinger, offentlige Stiftelser eller Kirker, sælges til Husmandsbrug efter nærværende Lov, erhverves Jorden saaledes, at Købesummen fastsættes til en aarlig Pengeydelse“. — Udvalget har ikke noget imod, at Købesummen fastsættes til en aarlig Pengeydelse, men finder, at dette kun bør ske med vedkommende Myndigheders Samtykke (Ændringsforslaget under Nr. 2).

De øvrige Ændringsforslag er en Følge af Udvalgets Forslag om at begrænse Lovens Varighed til 1 Aar.

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Udvalget undtagen Jeppesen og Lewinsky):

Til § 3.

1) I Litra e. ændres „2 Aar“ til: „4 Aar“.

Af *Udvalget*:

Til § 6.

2) 2det Stykke affattes saaledes:
„Naar Jord, der hører til Embeder eller Bestillinger, offentlige Stiftelser eller Kirker, sælges til Husmandsbrug efter nærværende Lov, kan Jorden med vedkommende Myndigheders Samtykke erhverves saaledes, at Købesummen fastsættes til en aarlig Pengeydelse, og at denne prioriteres foran det eventuelle Statslaan.“